

[Indenrigsministeren]

Det er derfor for tidligt at udtale sig om, hvor meget personale der i givet fald kan spares i ministerierne.

Spm. nr. 814

Til *ministeren for skatter og afgifter* (14/5 80) af:

Nymann (FP):

»Vil ministeren bekræfte, at landbrugets statsgrundskyld alene skulle neutralisere den særfordel, der opstod for landbruget ved reguleringen af den grønne krone, og ikke – som det fremgår af ministerens svar af 9. maj d.å. på mit spørgsmål nr. 787 – skal bruges til at beskatte fiktive byggeforventningsværdier, der intet har med landbrugsdevalueringens fordelene at gøre?«

Besvarelse (23/5 80):

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Det stillede spørgsmål giver mig anledning til at udtale følgende:

Loven om grundskyld til staten af landbrugsejendomme var et led i den række af foranstaltninger til afdæmpning af indkomstudviklingen for alle grupper i samfundet, som gennemførtes i december måned 1979.

Som følge af den devaluering, som var foretaget kort tid før, ville landbrugets nettoindtjening i 1980 formentlig stige med ca. 800 mill. kr., og lovens formål var at inddrage en del af denne devalueringsevinst.

Loven udformedes på den måde, at grundskylden skal svares af ejendomme, der må anses for benyttet til landbrug, og beregnes med 7 promille af den for ejendommen senest ansatte grundværdi med fradrag for forbedringer.

Som nævnt i svaret på spørgsmål nr. 787 gælder dette også for landbrugsejendomme, der er beliggende i byzone eller sommerhusområde.

Disse ejendomme skal således svare grundskyld af deres grundværdier, uanset at grundværdierne kan være påvirket af forventninger om overgang til anden anvendelse. Det bemærkes herved, at der for disse ejendomme ikke er fastsat nogen til den landbrugsmæssige udnyttelse svarende grundværdi, der kunne danne basis for grundskyldsberegningen. Undtagelse herfra gælder alene for de ejendomme, for hvilke

der, som omtalt i svaret på spørgsmål nr. 787, i sin tid blev afgivet erklæring om, at reglerne om frigørelsesafgift og afståelsesafgift skulle finde anvendelse.

Spm. nr. 815

Til *ministeren for skatter og afgifter* (14/5 80) af:

Nymann (FP):

»Vil ministeren oplyse, om en forpagter af landbrugsjord, beliggende i byzone, der grundet byggeforventninger er vurderet flere hundrede procent højere end almindelig landbrugsjord, kan komme til at betale en statsgrundskyld, der er langt højere end det, jorden kan kaste af sig ved almindelig landbrugsdrift?«

Besvarelse (23/5 80):

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Det stillede spørgsmål giver mig anledning til at udtale følgende:

Den særlige grundskyld til staten af landbrugsejendomme skal svares af den for den enkelte ejendom senest ansatte grundværdi med fradrag for forbedringer, uanset om hele ejendommen eller en del af denne er beliggende i byzone eller sommerhusområde, og uanset om grundværdien er påvirket af forventninger om overgang til anden anvendelse.

Dette gælder også for bortforpagtede arealer.

Ifølge § 6, stk. 4, i loven om grundskyld til staten af landbrugsejendomme finder de i § 29 i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme fastsatte regler også anvendelse på grundskylden til staten.

Grundskylden hæfter herefter på den pågældende ejendom og skal svares af den, der er ejer af ejendommen ifølge erhvervsedokument, tinglyst som adkomst, eller af brugeren, såfremt denne ifølge lovgivningen skal udrede skatterne af ejendommen.

Grundskylden vil altså normalt blive opkrævet hos ejeren. Det afhænger af forpagtningskontraktens indhold, om han kan kræve grundskylden refunderet af forpagteren.

Spm. nr. 816